

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/344/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111208161
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7111208161.1

Uznesenie

Krajský súd Košiciach vo veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., Bratislava, Prievozská 6/A, IČO : 35 697 270, proti žalovanej: X. C., D. J., D. XX, J., U.. V. A. A., N. V. I. J. X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, Advokátska kancelária Svidník, Sov. hrdinov 163/66, o 417,26 EUR s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice I, č.k. 38C/51/2012-68 z 12.4.2013 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalobe nad 85,32 eur s prísl. vyhovené a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom konanie o zaplatenie 183,90 EUR s úrokom z omeškania 9 % ročne od 20.11.2009 do zaplatenia zastavil. Zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 233,36 EUR s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 20.11.2009 do zaplatenia do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 14 EUR do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovanej vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol o povinnosti vrátiť časť súdneho poplatku žalobcovi Daňovým úradom Bratislava vo výške 4,33 EUR, do 8 dní od doručenia právoplatného uznesenia.

O zastavení konania v časti o zaplatenie 183,90 € s prísl., sumy predstavujúcej zmluvnú pokutu, rozhodol s poukazom na ust. § 96 ods. 1,3 O.s.p., keďže v tejto časti zo strany žalobcu došlo k späťvzatiu žaloby.

Vychádzajúc z § 43 ods. 1,2 zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách § 42 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/, b/ cit.zák., § 420 ods. 1 OZ, § 442 ods. 1,3 OZ, s prihliadnutím na ust. § 100 ods. 1 OZ a § 101 OZ. Mal za preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili zmluvu o pripojení, na základe ktorej žalovanej boli poskytnuté elektronické komunikačné služby vo výške 85,32 €, za ktoré žalovaná nezaplatila. Mal za to, že žalobcovi prináleží titulom náhrady škody právo na zaplatenie sumy 148,04 €, ktorá nepresahuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, t.j. škodu, ktorú žalobcovi spôsobila žalovaná tým, že získala mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, keď podpisom na dodávku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť podľa cenníka žalobcu, po celú dobu viazanosti a následne porušila svoj základný zmluvný záväzok platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Z uvedených dôvodov zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 233,36 € (85,32 € + 148,04 €).

O povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania rozhodol s poukazom na ust. § 517 ods. 1 veta prvá OZ a § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď pri určovaní pomeru úspechu a neúspechu žalobcu zohľadnil skutočnosť, že konanie v časti o zaplatenie 183,90 € s úrokom z omeškania bolo zastavené, vzhľadom na správanie sa žalobcu, ktorý zobral žalobu v uvedenej časti späť. Mal za to, že percento úspechu žalobcu vo veci je 55,93 % a neúspechu 44,07 %, pre neúspech iba v nepatrnej časti priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania vo výške 14 €, ktoré považoval za účelne vynaložené na uplatnenie práva proti neúspešnej žalovanej, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh, ktoré je žalovaná povinná uhradiť žalobcovi. Vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka vzhľadom na percentuálny úspech žalobcu v konaní nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

O vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 72/1991 Zb. o súdnych poplatkoch.

Rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe o zaplatenie 148,04 € s prísl., t.j. v časti o priznanie nároku na náhradu škody, napadol včas podaným odvolaním vedľajší účastník. Namietal, že žalobca sa domáha náhrady škody za to, že porušil ustanovenie § 4 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z., podľa ktorej predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku, alebo na poskytnutie služby. Bol toho názoru, že žalobca vytvára iba zdanie predávania mobilných telefónov samostatne, len aby obišiel zákaz viazaného predaja a poskytovania služieb. Uviedol, že škoda nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou mobilného telefónu, pretože by išlo opäť iba o paušalizovanú náhradu škody, teda o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala, lebo opäť by nejakým spôsobom nebolo zohľadnené v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Namietal, že neprijateľnú, a teda absolútne neplatnú zmluvnú podmienku nie je možné modifikovať, trval na tom, že i keď žalobca sa snaží presadiť, že čiastku 148,04 €, požaduje ako náhradu škody, v skutočnosti ju naďalej požaduje ako zmluvnú pokutu, len ju modifikuje na výšku rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou telefónu. Uviedol, že nepopiera, že pokiaľ by bola viazanosť platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť žalobcovi škodu, malo by však ísť o skutočnú škodu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a takýmto postupom nie je porušená žiadna povinnosť ako prvý predpoklad náhrady škody. Vzhľadom na to, že žalobca odvodil svoje právo na náhradu škody už za porušenie povinnosti za obdobie od 9.7.2009 do 9.9.2009 a zmena žaloby bola doručená 5.11.2012, vzniesol námietku premlčania uplatnenej sumy 148,04 €.

Namietal správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka. Bol toho názoru, že má nárok na náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, ako to vyplýva z novelizovaného znenia § 137 O.s.p.. Zdôrazňoval, že nemá žiadne prostriedky na zaplatenie právnych služieb, preto je odkázaný na zaplatenie právnych služieb len v prípadoch, v ktorých je im náhrada trov konania priznávaná. V konaniach vystupuje na ochranu spotrebiteľa, preto ak sú v konaní uplatnené žalobou viaceré skutkové a právne samostatné nároky, nič nebráni tomu, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, len vo vzťahu k tomu samostatne uplatnenému nároku. Poukazoval na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove napr. 1Co/27/2012, 3Co/17/2012.... Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok v napadnutých výrokoch zmeniť a žalobu nad sumu 85,32 € s prísl. zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania, ktoré zároveň vyčíslil.

Z odvolania vedľajšieho účastníka vyplýva, že odvolaním bol napadnutý iba rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené nad čiastku 85,32 € s prísl. (9 % úrokom ročne od 20.11.2009 do zaplatenia) a výrok o trovách konania.

Vychádzajúc z § 206 ods. 2 O.s.p. je zrejmé, že odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým v časti bolo konanie zastavené, výrok ktorým bolo žalobe vyhovené, čo do výšky 85,32

€ s prísl. a výrok o povinnosti vrátiť žalobcovi krátenú časť súdneho poplatku. Tieto výroky sa stali právoplatnými a nemohli byť v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalobe nad 85,32 € s prísl. vyhovené a vo výroku o trovách konania a rozsudok v tejto časti podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorý znemožní realizáciu procesných práv priznaných účastníkom občianskeho súdneho konania procesnými predpismi za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale rozhodnutím samým. Takýmto rozhodnutím je aj rozsudok, ktorý je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie okrem iného, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 O.s.p. možno vyvodit', že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napríklad prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

V danom prípade súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku síce uviedol, ktoré dôkazy vykonal, citoval príslušné ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorých nárok žalobcu posudzoval. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa však nie je možné zistiť na základe ktorých skutočností mal za preukázané plnenie základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, t.j. z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejmé, v čom videl porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej, aká škoda žalobcovi vznikla, či je daná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a nezaoberal sa ani otázkou zavinenia. Súd prvého stupňa iba konštatoval akú čiastku priznal žalobcovi titulom náhrady škody.

Nedostatok riadneho odôvodnenia má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov alebo nezrozumiteľnosť dôvodov a pre toho účastníka konania, ktorému bola nepreskúmateľným rozhodnutím uložená nejaká povinnosť, to znamená odňatie jeho možnosti konať pred súdom, lebo mu neumožňuje, ak s rozhodnutím nie je spokojný, efektívne využitie jeho procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaním (§ 201 veta prvá O.s.p.), lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody alebo tieto dôvody sú nedostatočné a prípadne nezrozumiteľné, v takom prípade účastník konania objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia, prípadne postup súdu prvého stupňa. Preto, ak rozhodnutie súdu prvého stupňa je preskúmateľné alebo neobsahuje žiadne alebo nezrozumiteľné alebo nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade je odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto ho v napadnutej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvého stupňa vo veci opätovne rozhodnúť. Rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné. Zároveň bude potrebné vyporiadať sa s odvolacími námietkami vedľajšieho účastníka.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.